

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. Lög um váttryggingarsamninga, skilgreiningar og valkvæðir þættir váttryggingarinnar.

- 1.1 Að öðru leyti en kveðið er á um í skilmálum þessum, váttryggingarskírteini eða öðrum gögnum, sem váttryggingarsamningurinn byggir á, gilda um hann lög nr. (númer) 30/2004 um váttryggingarsamninga.
- 1.2 Með orðinu „hjólreiðar“ í skilmálum þessum er átt við ferð á reiðhjóli sem einungis er knúð áfram af notanda þess með stig- eða sveifarbúnaði.
- 1.3 Váttrygging þessi skiptist í fjóra hluta sem allir eru valkvæðir. Á váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini kemur fram hvaða hlutar eru valdir og hverjir ekki. Hlutar váttryggingarinnar eru:
 - I. Munatrygging.
 - II. Ábyrgðartrygging.
 - III. Slysatrygging.
 - IV. Sjúkrakostnaðartrygging erlendis.

2. Gildistími – endurnýjun og uppsögn.

- 2.1 Váttryggingin gildir fyrir það tímabil sem tilgreint er í váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini. Þegar tímabilinu lýkur framlengist váttryggingin um eitt ár í senn nema váttryggingartaki hafi sagt henni upp innan mánaðar frá því að félagið sendi tilkynningu um gjalddaga hins nýja tímabils skv. (samkvæmt) gr. (grein) 3.1. Ekki er þó skylt að tilkynna uppsögn fyrr en tvær vikur eru til loka tímabilsins.
- 2.2 Nú hefur váttryggingaratburður orðið, sem leitt hefur til alvarlegs trúnaðarbrests milli félagsins og váttryggingartaka, eða áhættumat, sem er til grundvallar váttryggingunni og iðgjald miðast við, hefur gerbreyst, er félaginu þá heimilt að segja tryggingunni upp með tveggja mánaða fyrirvara. Verði þrjú bótaskyld tjón á 18 mánaða tímabili hefur félagið rétt til þess að segja váttryggingunni upp. Skrifleg uppsögn skal fara fram án ástæðulauss dráttar eftir að félaginu varð kunnugt um atvik sem veita því rétt til uppsagnar. Félaginu er skylt að endurgreiða hlutfallslega iðgjald fyrir þann tíma sem eftir er af váttryggingartímabilinu.

3. Greiðsla iðgjalds.

- 3.1 Greiða skal fyrsta iðgjald þegar váttryggingin gengur í gildi og síðari iðgjöld á tilgreindum gjalddögum. Félagið sendir váttryggingartaka tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins. Í tilkynningunni skal greiðslufrestur tilgreindur sérstaklega sem skal vera einn mánuður hið skemmsta frá þeim degi sem tilkynningin er send.
- 3.2 Sé iðgjald ekki greitt þegar greiðslufresti lýkur, skv. 1. mgr. (málgrein) er félaginu heimilt að senda sérstaka aðvörun, þar sem greiðslu er krafist innan 14 daga, ella fellur váttryggingin niður sé iðgjaldið þá enn ógreitt.
- 3.3 Hafi váttryggingartaki ekki samið sérstaklega við félagið um greiðslu iðgjaldsins áður en frestur skv. 2. mgr. rennur út telst það ógreitt ef það er ekki að fullu greitt þegar fresturinn er úti.
- 3.4 Krafa um greiðslu iðgjalds er send á heimilisfang váttryggingartaka sem tilgreint er í þjóðskrá nema hann hafi tilgreint annað heimilisfang sérstaklega. Breytingar á tilgreindu heimilisfangi skal þegar í stað tilkynna félaginu.
- 3.5 Falli váttrygging niður, skv. 2. mgr. skal váttryggingartaki engu að síður greiða iðgjald fyrir það tímabil sem váttryggingin var í gildi. Reiknast þá iðgjaldið hlutfallslega.
- 3.6 Við innheimtu iðgjalds er félaginu heimilt að innheimta sérstakt gjald, sem nánar skal tilgreint í iðgjaldaskrá til að standa straum af kostnaði við innheimtu iðgjaldsins. Þess skal einnig getið sérstaklega í tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins.

4. Svik og aðrar rangar upplýsingar.

- 4.1 Hafi váttryggingartaki við gerð eða endurnýjun váttryggingarsamnings sviksamlega eða með öðrum hætti vanrækt skyldu sína til að veita félaginu upplýsingar um atvik sem haft geta þýðingu fyrir mat þess á áhættunni og váttryggingaratburður hefur orðið fellur ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta, sbr. (samanber) 20. og 83. gr. váttryggingarsamningalaga. Rangar og ófullnægjandi upplýsingar veita félaginu ennfremur rétt til að segja váttryggingunni upp, sbr. 21. og 84. gr. laganna.
- 4.2 Veiti váttryggður við uppgjör bóta af ásetningi rangar upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann fær greiddar bætur sem hann á ekki rétt til fellur bótaréttur hans niður og félagið getur sagt upp öllum váttryggingarsamningum sínum við váttryggðan eins og nánar greinir í 47. og 120. gr. váttryggingarsamningalaga.

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

5. Ráðstafanir til varnar tjóni. Tilkynning um tjón.

- 5.1 Þegar það atvik sem váttryggt er gegn, hefur gerst eða hætt er á að það beri að höndum, ber váttryggðum að reyna að afstýra tjóninu. Vanræksla í því efni getur varðað lækkun eða missi bóta, sbr. lög um váttryggingarsamninga.
- 5.2 Þegar tjón er orðið skal váttryggður tafarlaust tilkynna félaginu um atvikið. Sama gildir ef hann fær eða ætti að fá vitneskju eða grun um að skaðabótakrafa, sem ætla má að váttryggingin nái til, verði gerð á hendur honum.
- 5.3 Auk tilkynningar til félagsins, skv. 2. mgr. skal jafnframt tilkynna lögreglu tafarlaust um innbrot, þjófnað, skemmdarverk og rán með ósk um rannsókn.
- 5.4 Verði þjófnaður erlendis, skal skýrsla lögreglu á staðnum fylgja tilkynningu til félagsins um tjónið.

6. Ásetningur og stórkostlegt gáleysi.

- 6.1 Valdi váttryggður tjóni af ásetningi ber félagið enga ábyrgð á tjóninu. Hafi hann valdið tjóninu af stórkostlegu gáleysi, og sé um að ræða aðra váttryggingu en ábyrgðartryggingu, er félagið laust úr ábyrgð í heild eða að hluta.

7. Greiðsla bóta og vextir.

- 7.1 Krefjast má greiðslu bóta 14 dögum eftir að félagið átti þess kost að afla þeirra upplýsinga sem þörf var á til að meta váttryggingaratburðinn og ákveða fjárhæð bóta. Váttryggður á rétt á vöxtum af kröfu sinni skv. 50. og 123. gr. laga um váttryggingarsamninga.

8. Endurkröfuréttur.

- 8.1 Eigi váttryggður fébótakröfu á hendur öðrum vegna bótaskylds tjóns, öðlast félagið þann rétt að svo miklu leyti sem það hefur greitt váttryggðum bætur.

9. Verðtrygging og vísitala.

- 9.1 Váttryggingarfjárhæðir og aðrar fjárhæðir sem tilgreindar eru í váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini til afmörkunar á ábyrgð félagsins breytast einu sinni á ári við upphaf váttryggingartímabils í hlutfalli við breytingar á vísitölu neysluverðs til verðtryggingar.

10. Váttrygging hjá öðru félagi.

- 10.1 Þegar tjón hefur orðið og í gildi er önnur váttrygging sem tekur til tjónsins, skal uppgjör bóta fara fram eftir því sem mælt er fyrir um í 37. gr. laga um váttryggingarsamninga. Ákvæði þetta gildir þó ekki um slysatrygginguna í III. kafla.

11. Almennar takmarkanir á gildissviði váttryggingarinnar.

- 11.1 Váttryggingin tekur ekki til tjóns sem hljótast við eftirtalin tilvik:
- stríð, óeirðir, uppbrot, verkfallsaðgerðir eða aðra sambærilega atburði,
 - af völdum kjarnorku, jónandi geislunar eða geislavirkra efna,
 - eldgos, jarðskjálfta, skriðuföll, snjóflóð, vatnsflóð og aðrar náttúruhamfarir nema annars sé sérstaklega getið,
 - hvers konar líffræðileg eða efnafræðileg áhrif og/eða eitrun, þ.m.t. (þar með talið) vegna sýkla og veira, sem hljótast af völdum hryðjuverka.

12. Lausn ágreiningsmála. Varnarþing.

- 12.1 Ágreiningi varðandi váttryggingarsamning og bótaskyldu félagsins að öðru leyti má skjóta til úrskurðarnefndar í váttryggingamálum. Upplýsingar um nefndina og starfshætti hennar má fá hjá félaginu.
- 12.2 Þrátt fyrir úrræði 1. mgr. er aðilum heimilt að leggja ágreininginn fyrir dómstóla. Slík mál, svo og önnur mál sem rísa út af váttryggingu þessari, skulu rekin fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur. Félaginu er þó einnig heimilt að höfða mál út af váttryggingunni á heimilisvarnarþingi váttryggingataka.
- 12.3 Heimili félagsins og varnarþing er í Reykjavík.

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

I. MUNATRYGGING

13. Vátryggðir munir.

- 13.1 Vátryggð eru reiðhjól sem tilgreind eru á vátryggingar- eða endurnýjunarskírteini.
- 13.2 Vátryggingin tekur ekki til neins aukabúnaðar reiðhjólsins, svo sem hraðamæla, staðsetningartækja og taska, nema um annað sé samið og þess getið á vátryggingarskírteini.

14. Vátryggingarsvið og þeir sem eru vátryggðir.

- 14.1 Vátrygging þessi bætir beint tjón á hinum vátryggðu munum, sem verður vegna skyndilegra og óvæntra atvika, sem stafa af utanaðkomandi orsökum, sbr. þó gr. 15.
- 14.2 Vátryggingartaki er vátryggður. Vátryggingin er ekki til hagsbóta fyrir nýjan eiganda og fellur niður við eigendaskipti. Vátryggingin gildir þó fyrir nýjan eiganda, ef vátryggingaratburður verður innan 14 daga frá eigendaskiptum og nýi eigandinn hefur ekki sjálfur tekið vátryggingu.

15. Takmarkanir á gildissviði vátryggingarinnar.

- 15.1 Vátryggingin bætir ekki:
- tjón vegna ónógra eða lélegra umbúða við flutning á reiðhjóli,
 - tjón sem aðeins verða á dekkjum reiðhjólsins,
 - slit á reiðhjóli, dekkjum þess, girum, keðjum, bremsum eða öðrum búnaði reiðhjólsins sem leiða af eðlilegri notkun, ryðbruna eða tæringu,
 - skemmdir sem verða af sliti eða ófullnægjandi viðhaldi,
 - tjón sem stafar af snöggum hita- eða rakabreytingum, tæknilegum bilunum, rýrnun, meindýrum eða því að vátryggðir munir skemmast af eðlislegum ágalla (inherent vice),
 - galla í efni, hönnunargalla, smíðagalla, mistökum við uppsetningu/samsetningu, vanstillingu, smurningstregðu eða tilfallandi vöntun á smurfni eða öðrum innbyggðum göllum.

16. Landræðileg mörk og tímatakörk.

- 16.1 Vátryggingin gildir á Íslandi svo og á ferðalagi hvar sem er í allt að 92 daga talið frá brottfarardeggi.

17. Varúðarreglur.

- 17.1 Vátryggður skal gæta hinna vátryggðu muna vel og gera eðlilegar ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir að þeir skemmist eða glatist. Reiðhjól skulu vera tryggilega læst þegar þau eru ekki í notkun eða geymd í læstum geymslum, öðrum húsakynnum, bifreiðum eða bátum. Hafi fleiri en vátryggður aðgang að læstum geymslustað, s.s. (svo sem) í sameign fjöleignarhúsa eða á vinnustað, skulu reiðhjólin þó einnig vera tryggilega læst.
- 17.2 Vátryggður skal ekki skilja eftir aukabúnað á reiðhjóli á almannafæri, sem unnt er að fjarlægja með einföldum hætti, enda þótt reiðhjólið sé læst.
- 17.3 Brot gegn varúðarreglum þessum getur leitt til þess að ábyrgð félagsins falli niður í heild eða að hluta.

18. Vátryggingarfjárhæð og undirtrygging.

- 18.1 Vátryggingarfjárhæðin, sem er sú hámarksfjárhæð bóta sem félagið greiðir vegna hinna vátryggðu hagsmuna á hverju vátryggingatímabili, er tilgreind á vátryggingar- eða endurnýjunarskírteini.
- 18.2 Sé vátryggingarfjárhæð lægri en vátryggingarverðmæti er ábyrgð félagsins aðeins hlutfallsleg eftir mun þeim sem er á vátryggingarfjárhæð og vátryggingarverðmæti. Ef verðmæti vátryggðra muna er til dæmis tvöfalt hærra en vátryggingarfjárhæðin, hefur það í för með sér að bætur, sem annars yrðu kr. (krónur) 1.000.000, verða aðeins kr. 500.000.
- 18.3 Verði breytingar á reiðhjóli á vátryggingartímabilinu sem eykur verðmæti þess, svo sem með nýjum og dýrari íhlutum eða varahlutum, skal vátryggingartaki tilkynna félaginu um slíkar breytingar til þess að fullur bótaréttur haldist.
- 18.4 Hafi tjón verið bætt lækkar vátryggingarfjárhæðin um það sem bótunum nemur frá þeim degi er vátryggingaratburðurinn varð til loka vátryggingartímabilsins. Vátryggingartaki hefur þó rétt til að halda óbreyttri vátryggingarfjárhæð gegn því að greiða hlutfallslegt viðbótariðgjald.

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

19. Tjón sem bætt er og ákvörðun bóta.

19.1 Félagið greiðir bætur fyrir algert tjón ef váttryggður munur verður fyrir svo miklum skemmdum að félagið álitur ekki borga sig að gera við hann eða ef váttryggðum munur er stolið.

19.2 Bætur fyrir algert tjón á hinum váttryggða mun ákvarðast á grundvelli verðs á nýjum sambærilegum mun að teknu tilliti til afskrifta vegna aldurs hins váttryggða skv. eftirfarandi afskriftarreglum:

Aldur	Afskriftir
0-1 árs	0%
1-2 ára	15%
2-3 ára	30%
3-4 ára	45%
4-5 ára	60%
5 ára og eldri	75%

19.3 Ef tjón á munur er bætt sem altjón getur félagið krafist afhendingar á hinum váttryggða mun. Glataðir eða stolnir munir, sem koma fram eftir að bótagreiðsla hefur verið innt af hendi, eru eign félagsins og skal þeim skilað til þess.

19.4 Skemmist váttryggður munur án þess að skilyrði gr. 19.1 séu fyrir hendi greiðir félagið kostnað við að gera við hlutinn, að svo miklu leyti sem unnt er, eins og verðmæti þess var síðast fyrir tjónið.

19.5 Áður en viðgerð hefst skal leita samþykkis félagsins á tjónsmati. Félaginu er ekki skylt að greiða bætur fyrir viðgerð, sem hafin er án samþykkis þess.

19.6 Óbeint tjón, svo sem afnotamissir og flutningskostnaður reiðhjóls vegna viðgerðar bætist ekki.

19.7 Tjón á munum sem tilheyra pari eða samstæðu bætast hlutfallslega.

19.8 Félagið ákveður hvort tjón sé bætt með greiðslu peninga, með greiðslu kostnaðar vegna fullnægjandi viðgerðar, eða með því að afhenda váttryggðum muni samsvarandi þeim sem tjón varð á.

20. Eigin áhætta.

20.1 Af hverju tjóni ber váttryggður sjálfur 15% í eigin áhættu með því lágmarki og/eða hámarki sem getið er í váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini.

II. ÁBYRGÐARTRYGGING

21. Almennt um skaðabótaskyldu og ábyrgðartryggingu.

21.1 Samkvæmt íslenskum lögum bera menn bótaábyrgð á tjóni, sem þeir valda öðrum vegna mistaka eða vanrækslu. Þessi regla er nefnd sakarregla, og er hún grundvallarregla í íslenskum lögum eða réttarvenju. Ef sá, sem sóttur er til greiðslu bóta, á ekki sök á tjóninu, ber hann yfirleitt ekki bótaábyrgð.

21.2 Hlutverk ábyrgðartryggingar er að greiða skaðabætur fyrir váttryggðan, ef hann hefur bakað sér bótaábyrgð (að því leyti, sem tjónþoli á ekki að bera það sjálfur vegna meðsakar eða meðábyrgðar) og einnig að greiða kostnað, sem váttryggður verður fyrir, ef skaðabótakrafa er gerð á hendur honum.

21.3 Þar sem skaðabótaábyrgð að lögum er oft flókið álítaefni, ber váttryggðum að leita samráðs við félagið um réttarstöðu sína sé hann krafinn bóta vegna tjóns sem hann er talinn eiga sök á. Jafnframt er honum bent á að lesa eftirfarandi ábyrgðartryggingarskilmála með þetta í huga.

21.4 Viðurkenning váttryggðs á skaðabótaskyldu skuldbindur aðeins hann en ekki félagið. Váttryggður getur því með slíkri viðurkenningu átt það á hættu að þurfa sjálfur að greiða bætur vegna tjóns, sem ábyrgðartryggingin tekur ekki til.

22. Sá sem váttryggður er.

22.1 Váttryggingartaki er váttryggður.

23. Gildissvið ábyrgðartryggingarinnar.

23.1 Skaðabótaskylda að lögum. Félagið váttryggir gegn þeirri skaðabótaskyldu er fellur á váttryggðan samkvæmt íslenskum lögum við hjólreiðar, enda sé skaðabótaskyldan bein afleiðing af tjóni á mönnum eða munum (þ.m.t. fasteignum og dýrum) og ekki víðtækari en venjuleg skaðabótaskylda utan samninga.

24. Undanskildar áhættur.

24.1 Ábyrgðartryggingin bætir ekki tjón:

- sem stafar af eldsvoða, vatni vegna slökkvistarfs, reyk, sóti eða sprengingu,

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

- b. á munum, sem váttryggður hefur að láni, til leigu, geymslu eða eru af öðrum ástæðum í vörslu hans, þar á meðal munum, sem váttryggður hefur með höndum heimildarlaust,
- c. vegna sekta, málskostnaðar eða annarra útgjalda í sambandi við refsimál,
- d. vegna endurkröfu frá Sjúkratryggingum Íslands eða öðrum opinberum tryggingastofnunum.

25. Landfræðileg takmörk og tímatakmörk.

- 25.1 Váttryggingin gildir á Íslandi og á ferðalagi um Evrópu í allt að 92 daga talið frá brottfarardegi.
- 25.2 Komi afleiðingar athafna eða athafnaleysis, sem tjón hefur hlotist af og átt hafa sér stað á váttryggingartímanum, ekki í ljós fyrir en váttryggingin er fallin úr gildi, greiðir félagið bætur samt sem áður. Á hinn bóginn greiðir félagið ekki bætur fyrir tjón, sem er afleiðing athafna eða athafnaleysis fyrir þann tíma er váttryggingin hófst, enda þótt tjónið komi ekki í ljós fyrir en á váttryggingartímanum.
- 25.3 Leiki vafi á því hvenær athafnaleysi hefur valdið tjóni, ber að telja að það hafi orðið, er athöfn hefði síðast getað farið fram til að afstýra tjóninu.

26. Váttryggingarfjárhæð og eigin áhætta váttryggðs.

- 26.1 Hámarksbætur vegna hvers tjónsatviks og samanlagt á váttryggingarárinu er sú fjárhæð sem tilgreind er á váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini.
- 26.2 Auk bóta til tjónþola greiðir félagið kostnað við málsvörn, enda þótt þetta samanlagt nemi hærri fjárhæð en váttryggingarfjárhæðinni. Utan Norðurlanda takmarkast þó bótaskyldan við váttryggingarfjárhæðina.
- 26.3 Í hverju tjóni ber váttryggður 10% eigin áhættu, en með hámarki og lágmarki, sem fram kemur á váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini.

III. SLYSATRYGGING

27. Váttryggður.

- 27.1 Váttryggingartaki er váttryggður.

28. Váttryggingarsvið og takmarkanir á því.

- 28.1 Félagið greiðir bætur vegna slyss, sem váttryggður verður fyrir við hjólreiðar, eftir reglum þeim, sem nánar greinir í skilmálum þessum.
- 28.2 Með orðinu „slys“ í skilmálum þessum er átt við skyndilegan, utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og gerist án vilja hans.
- 28.3 Við meiðsli á útlimum er þess þó eingöngu krafist að um skyndilegan atburð sé að ræða sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og gerist án vilja hans. Útlimir eru samkvæmt skilmálum þessum griplimir, frá axlarlið að telja, og ganglimir frá mjaðmarlið.
- 28.4 Slysatrygging þessi greiðir ekki bætur vegna slysa af völdum vélknúins ökutækis sem skráningarskytt er á Íslandi, né slysa af völdum vélknúins ökutækis sem skráð er erlendis þar sem lögboðið er að váttryggja ökutækið vegna slíkra slysa.

29. Bótasvið.

- 29.1 Félagið greiðir bætur vegna:
 - a. dauða,
 - b. varanlegs líkamstjóns (varanlegrar læknisfræðilegrar örorku),
 - c. tannbrots og
 - d. sjúkrakostnaðar innanlands.

30. Takmarkanir á bótasviði.

- 30.1 Ef sjúkdómar, veiklun eða sjúklegt ástand váttryggðs eru meðorsakir dauða hans, greiðast engar dánarbætur. Þetta gildir hvort sem ástand þetta var til staðar þegar slysið varð, eða skapaðist síðar, án þess þó að vera beinlínis og einungis afleiðing af slysi, sem váttryggingin nær til.
- 30.2 Váttryggingin nær ekki til slyss, sem beint eða óbeint orsakast af sjóndepru, heyrnardeyfð, lömun, bæklun, flogaveiki, krampa, slagi, sykursýki eða öðrum alvarlegum sjúkdómum eða veiklun. Hafi slíkar ástæður verið þess meðvaldandi að váttryggður verður fyrir varanlegu líkamstjóni, er einungis greitt fyrir þann hluta líkamstjónsins sem ætla má að hann hefði orðið fyrir, ef þessar ástæður hefðu ekki komið til.

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

30.3 Jafnvel þótt slys verði talin sönnuð orsök greiðir félagið ekki bætur vegna eftirfarandi sjúkdóma eða sjúklegs ástands: brjós-kloss, þursabits (lumbago ischias), liðagigtar, slitgigtar eða hvers konar annarra gigtarsjúkdóma.

31. Landræðileg mörk og tímatakörk.

31.1 Vátryggingin gildir á Íslandi svo og á ferðalagi hvar sem er í allt að 92 daga talið frá brottfarardegi.

32. Ráðstafanir vegna slyss.

32.1 Slasaða ber að leita læknis strax eftir að slys hefur borið að höndum, gangast undir nauðsynlegar lækniáðgerðir og fara í öllu að fyrirmælum læknis.

32.2 Tilkynna skal slys þegar í stað til félagsins á þar til gerðum eyðublöðum félagsins, ef unnt er, en annars annan hátt til bráðabirgða.

32.3 Þegar slys ber að höndum, er félaginu heimilt að láta ráðgefandi lækni skoða vátryggðan, svo og að afla sér upplýsinga um fyrra heilsufar hans.

32.4 Deyi vátryggður af slysförum, á félagið rétt á að líkið verði krufið til að leidd verði í ljós dánarorsök og annað, sem máli getur skipt um bótaábyrgð félagsins.

32.5 Félagið greiðir nauðsynleg læknisvottorð.

32.6 Þegar læknishjálp lýkur og unnt er að dæma um afleiðingar slyssins, þó innan þeirra tímamarka sem nánar greinir í 34. gr., skal senda félaginu læknisvottorð. Félagið aflar þá mats á afleiðingum slyssins í samráð við vátryggðan. Slíkt mat skal jafnan lagt til grundvallar við ákvörðun bóta úr vátryggingunni. Ef augljóst er að mati félagsins á grundvelli fyrirliggjandi gagna og/eða miskatöflu Örorkunefndar að lágmarki örorku skv. gr. 34.2 verði ekki náð mun félagið ekki standa að og greiða fyrir mat á varanlegri læknisfræðilegri örorku.

33. Dánarbætur.

33.1 Valdi slys dauða vátryggðs innan eins árs frá slysdegi, greiðist maka eða sambýlismaka með sameiginlegt lögheimili, sú fjárhæð sem tilgreind er á vátryggingarskírteini eða endurnýjunarskírteini. Sé maki eða sambýlismaki vátryggðs eigi á lífi greiðast dánarbætur til barna vátryggðs. Dánarbætur greiðast að frádregnum bótum fyrir varanlegt líkamstjón sem félagið kann að hafa greitt vegna sama slyss.

33.2 Hafi vátryggður engan á framfæri sínu greiðast einungis 25% af dánarbótum slysatryggingar. Með framfæranda er átt við þann, sem sannanlega hefur barn eða fullorðinn einstakling á framfæri sínu.

33.3 Ef slasaði deyr af völdum slyssins, þegar meira en ár er liðið frá slysdegi, en áður en endanlegt örorkumat hefur farið fram, greiðast bætur samkvæmt bráðabirgðaörorkumati, þó aldrei hærri fjárhæð en dánarbætur mundu hafa verið.

33.4 Dánarbætur greiðast því aðeins að slysið sé bein og eina orsök þess að vátryggður deyr.

34. Bætur fyrir varanlegt líkamstjón.

34.1 Varanlega læknisfræðilega örorku skal meta í hundraðshlutum samkvæmt töflum örorkunefndar um miskastig, sem í gildi eru þegar örorkumat fer fram. Meta skal skerðingu á líkamlegri færni án tillits til starfs, sérstakra hæfileika eða þjóðfélagsstöðu hins slasaða. Sé áverka hins slasaða ekki getið í töflum örorkunefndar um miskastig skal meta hann sérstaklega, með hliðsjón af töflunum eða eftir atvikum með hliðsjón af viðurkenndum töflum um miskastig.

34.2 Vegna 100% örorku greiðist öll vátryggingarfjárhæðin, en við minni örorku hlutfallslega, sbr. 3. mgr. Lægri varanleg örorka en 15% bætist ekki.

34.3 Bætur vegna varanlegs líkamstjóns greiðast í hlutfalli við grunnvátryggingarfjárhæð, eins og hún er tilgreind á vátryggingarskírteini eða endurnýjunarskírteini og í gildi var á slysdegi, þó þannig að hvert örorkustig frá 26–50% vegur tvöfalt, hvert örorkustig frá 51–75% vegur fjórfalt og hvert örorkustig frá 76–100% vegur sexfalt. Við 100% örorku verða bætur því 325% af grunnvátryggingarfjárhæð.

34.4 Við ákvörðun örorkubóta skal að auki fylgja eftirfarandi reglu;

- Missir eða bæklun á útlím eða líffæri, sem var ónothæft fyrir slysið, gefur ekki rétt til örorkubóta. Vegna missis eða bæklunar á útlím eða líffæri, sem áður var bæklað, skal meta örorku með hliðsjón af bækluninni fyrir slysið.
- Örorkan ákveðst í fyrsta lagi einu ári eftir slysið með hliðsjón af ástandi slasaða þá. Telji slasaði eða félagið að örorkan geti breyst, getur hvor aðili um sig krafist þess að endanlegu örorkumati verði

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

frestað, þó ekki lengur en í þrjú ár frá slysdegi. Sé augljóst að hinn slasaði muni búa við varanlegar afleiðingar vegna slyssins skal þó til bráðabirgða meta hver sú örorka verði að lágmarki.

- c. Þótt gera megi ráð fyrir að ástand hins slasaða kunni að breytast, skal undantekningarlaust framkvæma örorkumat í síðasta lagi þremur árum eftir slysið. Í þessu tilfalli ber að ákveða örorkuna eins og gera má ráð fyrir að hún verði endanleg. Ef líkur eru til að ástand hins slasaða megi bæta með lækni meðferð eða þjálfun og hann veigrar sér við án gildra ástæðna að gangast undir slíka meðferð, ber samt sem áður við ákvörðun örorku að taka tillit til hugsanlegs bata sem slíkar aðgerðir kynnu að hafa í för með sér.
- d. Ef slasaði deyr eftir að meira en ár er liðið frá slysdegi, en áður en endanlegt örorkumat hefur farið fram, greiðast bætur skv. bráðabirgðaörorkumati, sbr. b. lið.
- e. Ef slys veldur einungis lýti greiðast engar bætur.

35. Aldursmörk.

35.1 Sé váttryggður eldri en 60 ára, er hann slasast, verða örorkubætur eftirtaldir hundradshlutar af grunnváttryggingarfjárhæð eins og hún er tilgreind á váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini:

61 árs 95%	62 ára 90%
63 ára 85%	64 ára 80%
65 ára 75%	66 ára 70%
67 ára 65%	68 ára 60%
69 ára 55%	70 ára 50%
71 árs 45%	72 ára 40%
73 ára 35%	74 ára 30%
75 ára 25%	76 ára og eldri 20%

35.2 Einstaklingar 67 ára og eldri eru ekki váttryggðir fyrir hærri dánarbótum en sem nemur 25% af dánarbótum slysatryggingar.

36. Vísitölubinding bótafjárhæða.

36.1 Bótafjárhæðir reiknast á grundvelli váttryggingarfjárhæða á slysdegi en breytast með vísitölu neysluverðs til verðtryggingar eins og hér segir:

- a. Dánarbætur breytast í réttu hlutfalli við breytingu vísitölnunnar frá slysdegi til dánardags.
- b. Örorkubætur vegna varanlegs líkamstjóns breytast í réttu hlutfalli við breytingu vísitölnunnar frá slysdegi til uppgjörsdags. Vísitölubinding örorkubóta varir þó aldrei lengur en í þrjú ár frá slysdegi.

37. Bætur vegna tannbrots.

37.1 Félagið greiðir viðgerðir á heilbrigðum og vel viðgerðum tönnum, sem brotna eða laskast við hjólreiðaslys. Greiðsla félagsins takmarkast þó við 6,5% af grunnváttryggingarfjárhæð örorkutryggingarinnar vegna hvers slyss og samanlagðar greiðslur vegna slysa á einu váttryggingarári við 10,5% af sömu fjárhæð.

37.2 Félagið bætir þó ekki brot á tönnum að því marki sem það bætist af opinberum tryggingastofnunum samkvæmt lögum um almannatryggingar og reglugerðum um þátttöku hins opinbera í kostnaði við tannlækningar.

38. Sjúkrakostnaður innanlands.

38.1 Félagið greiðir hlut sjúklings í innlendum sjúkrakostnaði vegna bótaskylds hjólreiðaslyss gegn framvísun frumrits af reikningum. Með innlendum sjúkrakostnaði er átt við kostnað vegna lækni meðferðar sem viðurkennd er af Sjúkratryggingum Íslands. Eigin áhætta í hverju einstöku tjóni, svo og hámarksbætur í hverju einstöku tjóni og samanlagt á hverju váttryggingartímabili, koma fram á váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini.

IV. SJÚKRAKOSTNAÐARTRYGGING ERLENDIS

39. Váttryggður.

39.1 Váttryggingartaki er váttryggður svo og þeir einstaklingar sem nefndir eru í gr. 41.6-41.8 hafi þeir stofnað til þess kostnaðar sem þar greinir.

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

40. Vátryggingarsvið.

40.1 Félagið greiðir kostnað, á ferðalagi erlendis í allt að 92 daga talið frá brottfarardegi frá Íslandi, vegna slyss eða fráfalls vátryggðs sem verður við hjólreiðar eins og segir nánar í 41. til 45. gr. hér á eftir.

41. Sjúkrakostnaður sem vátryggingin bætir.

41.1 Vátryggingin greiðir vátryggðum bætur fyrir kostnað sem nánar er tilgreindur hér á eftir í 2. til 9. mgr.

41.2 Sjúkrahúsvist ásamt læknishjálpi, lyfjum og annarri þjónustu, sem sjúkrahúsið veitir. Vistin og meðferðin skulu vera fyrirskipuð af lækni og greiðslan miðast við almennt sjúkrahús í viðkomandi landi.

41.3 Læknishjálpi og lyf að læknisráði.

41.4 Kvalastillandi tannviðgerðir í neyðartilvikum, þó aldrei meiri en 1% af vátryggingarfjárhæðinni.

41.5 Aukaútgjöld vegna sérstakrar hótelvistar, þegar læknir álitur að meðferð geti farið fram á hóteli. Til þessara útgjalda telst kostnaður vegna hjúkrunar, sjúkrafæðis o.s.frv. (og svo framvegis), þó ekki meiri en 1% af vátryggingarfjárhæðinni á dag.

41.6 Aukaútgjöld vegna heimferðar eða ferðar til þess að ná fyrirfram ákveðinni ferðaáætlun vegna tafar af völdum sjúkravistar vátryggðs að læknisráði og í samráði við neyðarþjónustu félagsins ásamt ferðakostnaði fylgdarmanns, telji læknirinn slíks þörf.

41.7 Látist vátryggður á ferð sinni í kjölfar hjólreiðaslyss, skal neyðarþjónustu félagsins falið að annast flutning hins látna til Íslands og samferðamanns hans og kostnað við lögboðnar ráðstafanir.

41.8 Telji læknir sá, sem annast hefur vátryggðan, að heimferð með venjulegum farartækjum sé nauðsynleg og fullnægjandi, nægir félaginu skrifleg staðfesting hans. Í slíkum tilvikum greiðast aukaútgjöld vegna heimferðarinnar, t.d. (til dæmis) aukasæti, dýrari farrými o.s.frv. Ef um svo alvarlegt sjúkdóms- eða slysatilfelli er að ræða að læknirinn telur að flytja verði vátryggðan heim með öðrum hætti skal neyðarþjónustu félagsins falið að annast flutninginn.

41.9 Slasist vátryggður alvarlega eða hann fellur frá í kjölfar hjólreiðaslyss á ferð sinni, greiðir félagið ferða- og dvalarkostnað náins ættingja, sem kvaddur er til dvalarstaðar hans, í samráði við neyðarþjónustu félagsins. Hámark bóta félagsins vegna hvers tjónsatviks, sem undir þennan lið fellur, nemur 8,5% af vátryggingarfjárhæð sjúkrakostnaðartryggingarinnar, sbr. gr. 45.1.

42. Takmarkanir á gildissviði vátryggingarinnar.

42.1 Vátryggingin bætir ekki kostnað sem rakinn verður til eftirfarandi:

- hjólræðislysa sem eiga rót sína að rekja til neyslu áfengis, ávana- eða fíknilyfja,
- langvinnra sjúkdóma eða slysa sem vátryggður hefur notið læknishjálpar við á síðustu tólf mánuðum,
- áframhaldandi meðferðar, ef vátryggður neitar að láta flytja sig heim að ráði læknis þess sem hefur stundað hann og/eða neyðarþjónustu félagsins,
- meðferðar erlendis lengur en þrjú mánuði,
- kaupa á hvers konar stoð- og hjálpartækjum, svo sem gervilimum, gervitönnum, gleraugum, augnlinsum, heyrnartækjum o.s.frv.

43. Ráðstafanir til að varnar tjóni.

43.1 Vátryggður skal í einu og öllu fylgja fyrirmælum þess læknis sem hefur stundað hann, svo og neyðarþjónustu félagsins. Félagið greiðir ekki aukakostnað sem af því hlýst að slíkum fyrirmælum er ekki fylgt.

44. Bótafrádráttur.

44.1 Félagið greiðir aðeins kostnað skv. 41. gr., að því marki sem hann fæst ekki greiddur af öðrum aðila, t.d. sjúkrasamlagi eða Sjúkratryggingum Íslands.

45. Vátryggingarfjárhæð og eigin áhætta.

45.1 Hámarksbætur vegna hvers tjónsatviks og samanlagt á vátryggingarárinu er sú vátryggingarfjárhæð sjúkrakostnaðatryggingar sem tilgreind er á vátryggingar- eða endurnýjunarskírteini.

45.2 Í hverju tjóni ber vátryggður eigin áhættu sem er tilgreind á vátryggingar- eða endurnýjunarskírteini.

193 Hjólreiðatrygging

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

Skráning í tjonagrunn Creditinfo Lánstrausts hf.

Tjón sem tilkynnt eru til vátryggingafélaga eru skráð í sérstakan tjonagrunn sem rekinn er af Creditinfo Lánstrausts hf. samkvæmt samningi við Samtök fjármálafyrirtækja (SFF) sem félagið á aðild að og samkvæmt heimild Persónuverndar. Félagið telst ábyrgðaraðili í skilningi persónuverndarlaga nr. 90/2018 vegna skráningar þess á upplýsingum í grunninn og uppflettingum sem framkvæmdar eru á vegum þess. Tilgangur með skráningu í tjonagrunninn er að stemma stigu við vátryggingarsvikum og ofgreiðslu vátryggingabóta. Skráðar eru upplýsingar um kennitölu tjonþola, tjonsnúmer, tegund vátryggingar og tjons, dagsetning tjons og skráningar, staðsetning tjons og eftir atvikum einkvæmt númer hins vátryggða, s.s. skráningarnúmer ökutækis. Við skráningu tjons fær félagið yfirlit yfir öll tjon sem tjonþoli hefur tilkynnt óháð félagi og skráð hafa verið í tjonagrunninn. Eingöngu starfsmenn félagsins sem skrá tjon og vinna að tjonauppgjöri hafa aðgang að tjonagrunninum. Upplýsingum skal eytt úr tjonagrunni þegar þeirra gerist ekki lengur þörf í þágu tilgangs vinnslunnar, í síðasta lagi þegar 10 ár eru frá skráningu upplýsinganna.

Skilmálar þessir gilda frá 28. september 2020.